

Söz beden olup geldi (Yuhanna 1:1-18)

Tanrı üçlü bir Tanrı'dır. Tanrı sonsuzluktan beri kendi kendine var olan Tanrı'dır. Evren denen maddisel dünya ve gök denen ruhsal dünya yaratılmadan önce de Tanrı kendi kendine vardı. O zaman Tanrı'nın Oğlu ve Kutsal Ruh Tanrı'daydı. Zaman gelince Tanrı'nın Oğlu beden alıp bu dünyaya gelip öldürüldü, dirildikten sonra göğe alındı. Kutsal Ruh şimdi de Tanrı'dan çıkmaktadır (Yuhanna 15:26). Yüce Tanrı'dan çıkan Kutsal Ruh'un içimizde olduğunu düşündüğümüz zaman Kutsal Ruh'a hizmet etmekte olan bizler çok değerliyiz. Hamdolsun!

İmanımızda önemli olan üç şey vardır. Birinci olarak, biz İsa'nın bakireden doğduğuna inanıyoruz. Matta 1:23'te "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar. İmmanuel, Tanrı bizimle demektir" dedi. Yani İsa bakireden doğduğuna inanmak İmmanuel'e inanmaktır. Bir kız bir erkekle yatmadan gebe kalmak akla mantığa uymuyor. Ama biz inanıyoruz. Sonsuzluktan beri Tanrı'yla birlikte olan Söz Kutsal Ruh aracılığıyla bakireden doğdu.

Bakireden doğmuş olan Tanrı'nın Oğlu'dur. Tanrı'nın Oğlu bir kadın aracılığıyla bize İmmanuel yaptığına inanıyoruz. Dünyadaki insanlar İmmanuel'i inkâr ediyorlar. Çünkü onlara saçma gelir. Ama biz bakireden doğmuş olan İsa'nın aslında önceden var olduğuna inanıyoruz (Yuhanna 8:58). Sanki insan ev yaptıktan sonra içine girdiği gibi, Tanrı insanı yarattıktan sonra içine girdi ve kendisini gösterdi. İmanımız İmmanueldir.

İkinci olarak, biz İsa adının Tanrı'nın adı olduğuna inanıyoruz. İsa bu dünyadayken, 'İsa' adını kullananlar çoktu. Baryeşu adında bir büyücü da vardı (Elçilerin işleri 13:6), 'Yeşu' adı aslında 'İsa' adıyla aynıdır, sadece telaffuz farklıdır. Ama bizim iman ettiğimiz ad bunlar değildir. Beytlehem'de bakireden doğmuş olanın adı sadece Tanrı'nın adıdır.

İsa adı aslında Baba Tanrı'nın adıydı (Yuhanna 17:11-12). Tanrı her adın üstünde olan adı O'na bağışladı (Filipililer 2:9). Ve O göğe alındıktan sonra Kutsal Ruh O'nun adıyla geldi (Yuhanna 14:26). İsa'nın adı Baba Tanrı'nın adıdır, Oğlu'nun adıdır ve Kutsal Ruh'un adıdır. İsa öğrencilerine 'Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin' (Matta 28:19) diye buyurdu. Ama Elçilerin işleri kitabına baktığımız zaman öğrenciler Rab'bin sözüne itaat ederek vaftiz ettikleri zaman "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz ediyorum" diye söylemediklerini görebiliriz. Petrus olsun Pavlus olsun Yuhanna olsun İsa'nın öğrencileri vaftiz ettiği zaman hepsi İsa'nın adıyla vaftiz ettiler.

İsa “Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar” (Yuhanna 17:11) diye dua etti. Biz İsa'nın adını kabul ederek İsa Mesih gibi Tanrı'yı Baba diye çağırabiliriz. Ve Tanrı'da olan Kutsal Ruh İsa Mesih'e geldiği gibi şimdi artık içimize de geldi.

Biz İsa Mesih'in adına inananlarız. İsa adıyla ibadet yapıyoruz, İsa adıyla dua ediyoruz, İsa adıyla tövbe ediyoruz, İsa adıyla Rab'be şükrediyoruz, İsa adıyla seviniyoruz, İsa adını yüceltiyoruz, İsa adına ruhumuzu teslim ediyoruz. O zaman İsa adını ihmal ederse ne olacaktır? İsa adına övgüler sunalım. Biz İsa adına inananlar olduğumuz için övünüyoruz. Biz dünyadaki insanların bilmedikleri Tanrı'nın adını bilenleriz, dünya'daki insanların sahip olamadıkları Tanrı'nın adına sahip olanlarız.

Üçüncü olarak, biz İsa'nın Mesih olduğuna inanıyoruz. Mesih Tanrı'nın Oğlu'nun bu dünyaya geldiğinde aldığı görevdir. İsa'nın Mesih olduğunu bilmeyenler İsa niçin çarmıhta öldüğünü anlamazlar. Bazı insan İsa şansız bir insan olduğu için sıkıntı çektiğini söylüyor. Ama İsa “Nitekim İnsan oğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi” (Matta 20:28) diye söyledi. O bu dünyaya gelip çarmıhta kanını dökerek ölmesiyle insanlığın günahını bağışladı. Bu Tanrı'nın O'na verdiği görevdir (İbraniler 9:22). O peygamberlik sözlerine göre Beytlehem'de bir bakireden doğdu, ve Yeruslaim'de çarmıhta öldü, dirildikten sonra göğe alındı. O Mesih olarak kendi işini yaptı.

‘Mesih’ demek ‘Meshedilmiş olan’, ‘gönderilmiş olan’ demektir. İsa Mesih Tanrı'nın isteğini yerine getirmek için meshedildi ve bu dünyaya gönderildi. Öldürülmüş olan İsa'nın adı değil Mesih'tir. Mesih zulüm edildi, Mesih öldürüldü, Mesih mezardaydı, Mesih dirildi. İsa kendi görevi için utancı hiçe sayıp günahkâr gibi çarmıha gerildi, ruhunu teslim etmeden önce “Tamamlandı!” (Yuhanna 19:30) dedi. İsa'nın Mesih olduğuna inananlar sadece O'nun yaptığı işin bizi kurtarmak isteyen Tanrı'nın isteği olduğunu kabul edebilir.

İsa'nın bir bakirenin vücuduna İmmanuel olması, İsa'nın adının Tanrı'nın adı olması, İsa'nın Mesih olması, bu üç şey asla inkâr edilmemek gereken imanımızdır. İsa bu imanın kayasının üzerine kilise kuracağını söyledi (Matta 16:16-18). Bunla ilgili olarak Yuhanna 20:31 “Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşabilirsiniz diye yazılmıştır” diye söyledi. Kum üzerine kurulmuş ev kolayca yıkılabilir. Aynı şekilde bu üç şeyden herhangi bir şey eksikse sağlam iman inşa edilemez. Biz İsa'nın Tanrı'nın Oğlu ve Mesih olduğuna inanarak O'nun adına dayanarak sağlam kaya olmamız lazım.